

men efter deres Beskaffenhed, paa de forskellige Dage, idet der gives en Anstand i 8 Dage, en i 9 Dage, en i 10, en i 12, en i 14 o. s. v., saa at Stoffet bliver fordelt rundt paa alle Ugens Dage Aaret rundt. Hver Sag har da faaet en Dag, hvor den hører hjemme, og dér vil den blive, saa længe den er for Retten. Dér vil Anstand blive begæret, der vil Indlæg blive fremlagt, og der ville Vidner blive afhørte, den har sin Plads i Systemet, en Plads, der er langt bedre og mere rationelt begrundet end den, den faar ved, at Justitssekretæren giver den et tilfældigt og i mange Tilfælde med Nødvendighed ganske upassende Nummer.

De nærmere Enkeltheder ved den Slags Ting er det umuligt for mig med saa kort et Varsel at kunne blot skitsere, men da der er god Villie hos Justitarius og god Villie hos alle Dommerne, god Villie hos Justitsministeren, god Villie hos alle Sagsførerne, god Villie hos begge Rigsdagens Ting overfor den foreliggende Sag, skulde man synes, at vi ogsaa maatte kunne bringe noget praktisk og godt ud af det, som vi alle havde Glæde af. Men en Ting maa jeg henlede Opmærksomheden paa, som ikke staar omtalt i Justitarius Plan lige saa lidt som Muligheden af at have en Hovedretsdag om Mandagen, hvor Sagerne kunne inkamineres, det er den nærliggende Mulighed for at forkorte de ofte horribelt lange Anstande, at vi brugte den samme Fremgangsmaade som ved Underretterne, at naar der fremlægges et Indlæg med 8 Bilag, bliver det straks paategnet — og nu gaar det jo ikke som i gamle Dage, at der skal skrives „Fremlagt“, de have et Stempel og paatrykke: „Fremlagt den og den Dag“ — saa kan jeg faa Papirerne udleverede og gaa hjem og læse dem og derved nøjes med 8 Dages Anstand. I Hof- og Stadsretten kan jeg ogsaa faa 8 Dages Anstand, og Folk tro, at jeg saa har Dokumenterne i 8 Dage, men det passer ikke, for de Dokumenter, der fremlægges om Mandagen, kan jeg ikke faa udleveret før om Onsdagen, vist endda. Onsdag Middag (*Jessen*: Efter Kl. 12), ja, efter Kl. 12. Den Anstand, som gives mig af Hof- og Stadsretten paa 8 Dage, vil altsaa i Virkeligheden kun sige, at den er paa $3\frac{1}{2}$ Arbejdsdag. Det er ganske unødvendigt, thi naar vi dele alle Inkaminationssagerne ved flere Protokoller og dele alle Processager paa 5 Dage, er det Stof, der behandles, ikke nær saa stort som ved mange af de mere bebyrdede Underretter. Det bliver ikke saa stort ved den enkelte Protokol, som det f. Eks. bliver ved Nordre

Birks Ret, og der kunne Papirerne maaelig faa Paategning med det samme og udlaanes mig og gives mig med hjem, saa at jeg ikke skal sidde og vente i 3 Dage og saa begive mig op paa Justitskontoret og maaske vente længe der og saa endelig faa dem udlaant. Det er den Slags Reformer, som kunne gøres i en Haandevending, blot man bliver opmærksom paa, at saadant noget kan ske.

Saa er der en Ting til, som ikke er fremhævet i Justitarius Plan, men som vist bliver nødvendig, og det er, at naar vi skulle holde den samme Retsdag med to Protokoller, skal det ogsaa være fastsat, at de to Protokoller maa være i samme Lokale. Jeg kan tænke mig, at det har været Tanken, men det staar ikke omtalt, og det er ganske nødvendigt. Thi hvis Sagerne kunne fordeles ikke efter mit Skøn som Paaklager, men efter Justitssekretærens eller Rettens Skøn efter tilfældige Numre, og de falde i Rette paa samme Dag, kan der, naar Protokollerne ere i samme Lokale, være Mulighed for, at jeg eller min Fuldmægtig eller en selvmødende Part kan passe de forskellige Sager, som ere paastævnedes til samme Dag, hvilket han ikke vil kunne gøre, hvis ikke Protokollerne findes nær ved hinanden.

Der er endnu en Ting, jeg ønsker at omtale, og det er Muligheden af at forandre Inkaminationstiden i Hof- og Stadsretten. Ved alle Underretter i Landet, ved Sø- og Handelsretten og ved Kriminal- og Politiretten — dér er Forandringen først indført i de senere Aar — paastævnes alle Sager til Kl. 10. Kun Hof- og Stadsretten har fra gammel Tid den Vane, at Sagerne paastævnes til Kl. 9. Nu er der her i denne Lov givet Justitarius Ret til at fastsætte Dag og Tid, da Sagerne falde i Rette, og jeg vil da meget henstille, at det paalægges eller aftales med Justitarius, at Sagerne i denne Ret inkamineres, naar Klokken er 10. Det er den Tid, hvor Kontortiden paa offentlige og private Kontorer som Regel begynder, det er den Tid, hvor Sagsførerfuldmægtige og Parter skulle møde ved andre Retter, det er den Tid, der staar for Folks almindelige Bevidsthed som Retstid. Og naar vi — hvad vi jo ville gøre, naar vi faa den store Retsreform — ville uniformere det hele, bringe det saa vidt muligt ind under simple og ligefremme Former, saa at Menigmand og enhver kan huske, hvorledes Rettergangen er, behøve vi ikke her at beholde en Undtagelse, saa at Folk, efter at have modtaget en Stævning, komme en Time for sent, naar de møde paa den